

SVENSKT NÄRINGSLIV

Miljödepartementet

Vår referens/dnr:

2022-56

Er referens/dnr:

M2022/00802

2022-06-03

Remissvar

Europeiska kommissionens förslag till förordning om ekodesign för hållbara produkter

Svenskt Näringsliv har tagit del av aktuell remiss och lämnar våra kommentarer nedan.

Svenskt Näringsliv företräder drygt 60 000 små, medelstora och stora företag. Dessa är organiserade i 49 bransch- och arbetsgivarförbund. Förbunden utgör föreningen Svenskt Näringslivs medlemmar. Svenskt Näringslivs ställningstagande har utarbetats efter samråd med berörda branschförbund inom Svenskt Näringsliv.

Allmänt

Svenskt Näringsliv välkomnar EU-kommissionens arbete inom initiativet Sustainable Product Initiative och ser att lagförslaget Ecodesign requirements for sustainable products (ESPR) är ett viktigt steg för att få en mer cirkulär ekonomi i Europa. Eftersom en mer cirkulär ekonomi, där material och produkter hanteras mer resurs-effektivt, utgör en central del för att nå klimatmålen är lagförslaget också ett viktigt bidrag i arbetet med att nå dessa.

Svenskt Näringsliv anser att det är positivt att EU-kommissionens lagstiftningsförslag är i form av en förordning, eftersom det ger ökad harmonisering på den inre marknaden. Att den inre marknaden fungerar effektivt är centralt för näringslivet och utvecklingen av den cirkulära ekonomin. Det är därför viktigt att krav på produkter sätts på EU-nivå och att nationella särregler undviks. Svenskt Näringsliv anser att lagförslaget innehåller många bra delar men ser också ett antal utmaningar som

behöver omhändertas i lagförslaget och kommande produktregleringar. Det är centralt att lagförslaget främjar det europeiska näringslivets konkurrenskraft.

Detta dokument innehåller Svenskt Näringslivs inledande kommentarer på lagförslaget som presenterades den 30 mars. Ytterligare kommentarer kan komma att presenteras framöver.

Det är i dagsläget svårt att överblicka vad lagstiftningen konkret kommer att innebära för specifika material och produkter, eftersom många detaljer kommer att specificeras i kommande produktspecifik reglering. Det är därför i flera delar svårt att ta ställning till lagförslaget som helhet.

EU-kommissionen föreslår i lagförslaget att kommande produktspecifika krav ska tas fram genom delegerade akter, där ett Ecodesignforum med representanter från bla näringslivet ska bidra i arbetet. Att förfarandet med delegerade akter ska användas för att sätta produktspecifika krav frångår det sedvanliga förfarande som brukar nyttjas i samband med framtagande av produktspecifik lagstiftning och den befintliga processen i Ecodesigndirektivet. Svenskt Näringsliv ser det som helt avgörande att processen i den aktuella lagstiftningen för framtagande av produktspecifika akter är inkluderande, transparent och att detta tydligt framgår i lagförslaget.

Svenskt Näringsliv vill framhålla vikten av att EU-Kommissionens principer för regelförbättring (Better Regulation Principles) tillämpas vid sättandet av ecodesignkrav och vid framtagande av konsekvensanalyser för produktspecifika krav. Kommande ecodesignkrav måste vidare vara möjliga att verifiera och följa upp och sättas på ett sådant sätt att de bibehåller teknikneutralitet och inte begränsar eller motverkar innovation. Om detta inte omhändertas så ser Svenskt Näringsliv en risk i att regleringen kan få en motverkande effekt till dess syfte.

Regelverket har sitt primära fokus på den ursprungliga tillverkaren och på nytillverkning av material och produkter. Det saknas i många delar formuleringar om hur redan befintliga produkter på marknaden, som repareras, återtillverkas eller uppgraderas och därefter sätts på marknaden igen, berörs av regelverket inklusive hur de ekonomiska aktörer som genomför dessa tjänster omfattas av kommande prestanda- och informationskrav. Det är centralt att detta förtydligas i lagförslaget.

I lagförslaget förekommer begreppet ”*nature of the product*”. Det är inte klart vad som avses med detta begrepp och istället bör man använda begrepp som ”*function of a product*” kopplat till produktens tillämpningsområde (scope) och/eller användningsområde (area of use). Innovation leder ofta till nya typer av produkter och tjänster vilket i sin tur också förändrar branscher. Ett exempel är mobiltelefonen som idag ersatt funktioner som andra produkter tidigare levererat. Det är viktigt att

lagförslaget och kommande produktspecifik reglering främjar innovation och teknikutveckling och värnar teknikneutralitet.

I lagförslaget anger EU-Kommissionen att produktspecifik lagstiftning ska tas fram för *produktgrupper*. Hur Kommissionen avser att indela produkter i produktgrupper och vilka produkter som anses vara så pass lika (i syfte, användning, funktion, ur konsumentperspektiv) att de kan hamna i samma produktlagstiftning – är inte tydligt och måste förtydligas. Hur dessa indelningar ska göras behöver diskuteras med berörda parter och inte minst med näringslivet som är de som primärt ska tillämpa regelverket i praktiken.

Nedan kommenteras specifika delar av lagförslaget utifrån kapitel och specifika artiklar.

Kapitel 1 – General provisions

Artikel 1 - Subject matter and scope

Svenskt Näringsliv anser att det är positivt att lagförslaget i grunden har ett brett tillämpningsområde men också tydligt anger att vissa produkter inte omfattas av regelverket. EU-Kommissionen skriver dessutom i lagförslaget att ytterligare produktgrupper kan komma att undantas när det är lämpligt eller när annan lagstiftning möjliggör motsvarande krav, vilket är positivt.

EU-Kommissionen anger i *Artikel 1.2* att lagstiftningen ska gälla även för komponenter och intermediära produkter. Att ställa krav på komponenter och intermediära produkter kan vara komplicerat, riskera att leda till suboptimering, då slutproduktens eller systemets totala miljöpåverkan är central, och kan hämma innovation. För att minimera miljöpåverkan på systemnivå krävs flexibilitet i systemutformningen när det gäller val av teknik och material. Det bör därför övervägas noga om det är lämpligt att införa ecodesignkrav för produkter som ingår i system.

Lagstiftningens tillämpningsområde är väldigt omfattande och hur prioriteringen ska göras av de produktgrupper som ska få Ecodesignkrav i närtid, behöver analyseras noggrant enligt tydligt satta kriterier och med hög transparens samt inkludering.

Artikel 2 – Definitions

Svenskt Näringsliv noterar att lagförslaget innehåller ett stort antal nya definitioner jämfört med det nuvarande Ecodesigndirektivet. Det är viktigt att nya definitioner är tydliga och harmoniserar med annan lagstiftning och eventuellt förekommande standarder där definitioner anges.

Svenskt Näringsliv noterar att flera definitioner avseende produkter och ekonomiska aktörer skiljer sig åt i ESPR jämfört med definitioner i t ex Marknadskontrollförordningen (Förordning EU 2019/1020) och Produktsäkerhetsdirektivet (2001/95/EG). Harmoniserade definitioner i olika lagstiftningar är eftersträvansvärt för ökad tydlighet, för att undvika missförstånd samt att det underlättar den konkreta tillämpningen. Definitioner inom cirkulär ekonomi bör med fördel tas fram inom ISO standardiseringen (eftersom många material- och produktflöden är globala) där arbete nu pågår med att ta fram ett stort antal definitioner vilka bedöms fastställas under 2023. Vissa definitioner som återfinns i lagförslaget förekommer i standarder på EU nivå, ex EN 4555x-serien. Svenskt Näringsliv kan konstatera att flera definitioner, t ex de om *durability* och *reliability*, överensstämmer med denna standard och förslaget till ISO-standard om cirkulär ekonomi till stor del, men inte helt. Svenskt Näringsliv anser att EU-kommissionen i lagförslaget om Ecodesign ska verka för att definitioner i lagförslaget i största möjliga utsträckning harmoniseras med relevanta fastställda definitioner i internationella standarder.

Svenskt Näringsliv anser också att det i lagförslaget är otydligt vilka krav som gäller för företag som renoverar, reparerar, uppgraderar eller återtillverkar en produkt och därefter sätter produkten på marknaden igen. Det är inte självklart inom vilken/vilka av de uppsatta benämningarna för ekonomiska aktörer i definitionslistan som dessa aktörer ingår. Det är positivt att det i Artikel 28 anges att importörer och distributörer ska definieras som tillverkare och omfattas av kraven som tillverkare *om de sätter en produkt på marknaden och om de modifierar en produkt som redan är satt på marknaden på ett sätt som påverkar överensstämmelsen avseende kraven i produktspecifik lagstiftning*. Det är däremot inte tydligt att ekonomiska aktörer som renoverar, reparerar, uppgraderar eller återtillverkar en produkt faller inom begreppet *Distributör*. Svenskt Näringsliv anser därför att detta måste förtydligas. Antingen genom ett tillägg i Artikel 2 för definitionen 'distributör, se nedan i rött, alternativt att separata definitioner inkluderas för dessa ekonomiska aktörer.

Art 2. " 'distributor' means any natural or legal person in the supply chain, other than the manufacturer or the importer, who makes a product available on the market; *for example also remanufacturers and companies who repairs and upgrades products.*"

Användning av förnybart material är en viktig del i den cirkulära ekonomin. Listan med definitioner i lagförslaget saknar däremot definitioner för förnybarhet och förnybara material. Lagförslaget bör därför kompletteras med följande definitioner i Artikel 2:

'renewability' means the ability for a natural resource to replenish and recover over time and thereby is infinite when growth is greater than consumption.

'renewable raw materials' means a material with the quality of renewability.

Artikel 3 - Free movement

Artikel 3.1. Artikeln behöver kompletteras för att tydliggöra att kraven i förordningen endast är tillämplbara när en delegerad akt finns för produkten. Nuvarande skrivning är för generell. Svenskt Näringsliv ser det därför som viktigt att Artikel 3.1 kompletteras enligt nedan i rött:

Art 3.1. "Products shall only be placed on the market or put into service if they comply with the ecodesign requirements set out in the delegated acts, **to the extent that delegated acts exist for ecodesign requirements for the specific product**, adopted pursuant to Article 4 applicable to those products."

Kapitel 2 - Ecodesign requirements

Artikel 4 – Empowerments to adopt delegated acts

EU-kommissionen föreslår i lagförslaget i Artikel 4 att produktspecifika krav ska tas fram genom delegerade akter. Ett Ecodesignforum, med representanter från bl.a. näringslivet, ska bidra i arbetet. Att delegerade akter ska användas för att sätta produktspecifika krav frångår det förfarande som brukar nyttjas i samband med framtagande av produktspecifik lagstiftning och den befintliga processen i Ecodesigndirektivet. Svenskt Näringsliv har följande kommentarer på den föreslagna processen.

Det använda tillvägagångssättet med genomförandeakter i det nuvarande Ecodesigndirektivet har fungerat väl med en bred representation från näringslivet i arbetet, vilket har medfört att direktivet har bidragit till ökad miljönytta i kombination med ett fortsatt starkt konkurrenskraftigt europeiskt näringsliv. Processen med en expertgrupp (där bl. a. näringslivet är väl representerat) och en kommitté bestående av medlemsstaterna har fungerat väl. **Svenskt Näringsliv förordar därför ett fortsatt användande av genomförandeakter för framtagande av produktspecifik lagstiftning under lagförslaget ESPRR** och inte genom delegerade akter som i EU-Kommissionens förslag.

Expertgrupper som EU-kommissionen inrättar omfattas av de horisontella regler som fastställts i kommissionens beslut C(2016)3301, dvs. samma regelverk gäller för expertgrupper oavsett om de upprättas för att bidra till framtagande av delegerade akter eller genomförandeakter. Arbetet i det nuvarande forumet *Consultation forum* i Ecodesigndirektivet har fungerat väl med en bred representation från näringslivet och möjlighet till inspel under arbetets gång. De horisontella reglerna för expertgrupper gäller även för andra rådgivande organ till EU-Kommissionen, likt plattformen för hållbar finansiering. Till skillnad från hur väl expertgruppens arbete har fungerat under nuvarande Ecodesigndirektiv, är Svenskt Näringsliv starkt kritisk till hur processen och arbetet inom plattformen för hållbar finansiering har bedrivits, där

berörda delar av näringslivet har varit exkluderade eller inte tillräckligt representerade i processen. Det har inte heller funnits möjlighet att lämna inspel under arbetets gång pga hårda sekretessregler. Detta har resulterat i att platformens förslag på kriterier i många fall inte är relevanta eller riskerar att leda fel. Det är viktigt att den kommande expertgruppen inom ESPR får ett upplägg som har en bred representation av näringslivet i expertgruppen, samt en högre transparens för att möjliggöra löpande konkreta och konstruktiva inspel under arbetets gång.

Svenskt Näringsliv vill lyfta fram ett exempel på expertforum som har en väl fungerande process, och en bred representation av näringslivet. Det är den styrgrupp och det ”tekniska sekretariat” som EU-Kommissionen inrättade under pilottester av miljöavtryck (2013-18). Sekretariatet hade ansvar för att ta fram PEFCR (Product Environmental Footprint Category Rules) för ”sin” sektor/produktgrupp. I sekretariatet var minst 51% av EU-marknaden för den aktuella sektorn/produktgruppen representerad. Dessutom deltog forskare/expertter på livscykelanalys, konsument/miljö NGO:er och representanter från andra delar av värdekedjan, i tekniska sekretariat och/eller i granskning av det underlag som togs fram. Medverkan från SME har dessutom möjliggjorts (under delar av piloten) genom möjlighet till ekonomiskt stöd. Upplägget har fungerat väl och detta exempel på sammansättning av forum och upplägg bör tjäna som en förbild för övrig verksamhet.

I det fall EU-kommissionens förslag om användning av delegerade akter kvarstår i det slutliga lagförslaget anser Svenskt Näringsliv att följande punkter behöver förtydligas i förordningen.

- Beskrivningen av Ecodesignforumet i *Artikel 17* är kortfattad och generell (i enlighet med skrivningen i det nuvarande Ekodesigndirektivet). **Formerna för Expertgruppen (Ecodesignforumet)**, inklusive tillsättning av deltagare, utformning av mandat, och uppgift samt regler kring sekretess/transparens, är centrala för en väl fungerande process för framtagande av produktspecifika delegerade akter. Eftersom de horisontella reglerna för expertgrupper är generella och formerna för av EU-Kommissionen tillsatta expertgrupper har skiljt sig åt i så pass hög grad, anser Svenskt Näringsliv att förordningen behöver förtydligas avseende formerna för Ecodesignforumet. Svenskt Näringsliv uppmanar också EU-Kommissionen att ta emot inspel från berörda parter inför framtagande av arbetsordningen för forumet för att ge forumet hög legitimitet.
- **Det finns behov av att i förordningen ytterligare förtydliga hur EU-Kommissionen ska använda Ekodesignforumet** vid framtagande av delegerade akter. De horisontella reglerna för expertgrupper är generella och det är viktigt att det redan i förordningen anges hur EU-Kommissionen avser använ-

da forumet. Det är viktigt att forumet får möjlighet att bidra till de delegerade akterna löpande under arbetet och får bidra i sättandet av samtliga produkt-specifika krav, se ändringsförslag i Artikel 17 (tillägg 3).

- **Det måste säkerställas att processen är transparent och att möjlighet ges för en bredd av det berörda näringslivet att lämna synpunkter innan den delegerade akten fastslås.** Processen för detta behöver tydligt framgå i förordningen. Delegerade akter inrättades för att hantera “icke nödvändiga tekniska detaljer” (samma gäller för genomförandeakter). Processen med delegerade akter har ofta haft begränsad transparens och interaktion med olika berörda parter. I och med att delegerade akter nu föreslås nyttjas för mycket mer än “icke nödvändiga tekniska detaljer” måste processen också anpassas genom att säkerställa ökad transparens och möjlighet att inkomma med information och inspel under arbetets gång. Detta behöver förtydligas, se ändringsförslag i Artikel 17 (tillägg 2). Det är t ex inte tillräckligt med en 4 veckor lång konsultationsperiod som är det förfarande som används idag för inhämtning av synpunkter från en bredare krets.
- **Vid tillsättningen av medlemmar i Ecodesignforumet är det viktigt med en bred representation från näringslivet.** En bredd av expertkunskaper från näringslivet är avgörande för att kunna sätta ecodesignkrav som är relevanta, möjliga att efterleva och som möjliggör fortsatt innovation. Vidare är det centralt att alla parter i värdekedjan representeras i ecodesignforumet vilket behöver förtydligas i förordningen. Då branschorganisationer representerar hela branschen, och både stora och små företag, bör dessa ges en utpekad och tydlig roll i forumet. Detta behöver förtydligas i förordningen, se ändringsförslag i Artikel 17 (tillägg 1). Det är centralt att deltagare representerar både större företag och SME, även här spelar branschorganisationerna en viktig roll. Det är oklart om EU-Kommissionen planerar att inrätta ett Ecodesignforum med undergrupper eller flera Ecodesignforum, för respektive produktgrupp. Hur EU-Kommissionen planerar att organisera och utforma detta bör förtydligas i lagförslaget.

Svenskt Näringsliv föreslår följande förändringar i Artikel 17, se nedan röd text.

Art 17. “The Commission shall ensure that when it conducts its activities, it observes a balanced participation of Member States’ representatives and all interested parties involved with the product or product group in question, such as **a broad representation of industry including sector organisations and the whole value chain**, including SMEs and craft industry, trade unions, traders, retailers, importers, environmental protection groups and consumer organisations. These parties shall contribute in particular to preparing ecodesign requirements, examining the effectiveness of the established market surveillance mechanisms and assessing self-regulation measures **in a transparent process**.”

To that end, the Commission shall establish an expert group, in which those parties shall meet, referred to as the ‘Ecodesign Forum’.

The Forum will have the opportunity to contribute to the delegated acts throughout the work and will be consulted regarding all product-specific requirements.”

Svenskt Näringsliv uppmanar regeringen att noga analysera den delegation som EU-kommissionen föreslår i förordningen och överväga om den av EU-Kommissionen föreslagna delegationen är rimlig eller om den bör justeras.

Artikel 5 – Ecodesign requirements

Det är centralt att sätta prestandakrav i de delegerade akterna möjliggör fortsatt teknikneutral utveckling och innovation och att de inte i detalj går in och styr produktutformning. Svenskt Näringsliv stödjer sättandet av effektmål som ska uppnås, för att sedan överlämna till företagen att utveckla produkter som möjliggör uppfyllandet av målen. På så vis kan teknikneutralitet värnas i samband med kommande produktspecifika ecodesignkrav. Vidare måste satta krav vara möjliga att efterleva, verifiera och följa upp.

I samband med sättandet av ecodesignkrav är det också viktigt med ett helhetsperspektiv där samtliga, för material- och produkter, viktiga parametrar beaktas och analyseras. Det kan finnas krav som kan motverka varandra även om de var för sig kan bidra till det övergripande målet, t ex kan krav som ökar produktens hållbarhet (durability) göra den svårare att demontera vid återvinning.

Artikel 5.1. Utöver användning av återvunnet material är användning av förnybart material en viktig del i den cirkulära ekonomin. Utöver listade parametrar i **Artikel 5.1** bör även förnybarhet hos råvaror finnas med på bruttolistan över krav som för att där det är lämpligt kunna användas i kommande produktspecifik lagstiftning. Detta skulle underlätta övergången från dagens linjära, fossilbaserade ekonomi till en cirkulär och biobaserad ekonomi. Utvecklingen av nya produkter från förnybara resurser accelererar inom flera sektorer såsom t ex textil, kemikalier, fordon och konstruktioner. Följande tillägg föreslås därför i listan i **Artikel 5.1**.

(new) products’ renewability content;
(new) renewable raw material used in products;

Artikel 5.4. Det är bra att EU-Kommissionen tydligt anger att sättandet av krav ska harmoniseras med annan lagstiftning. Det saknas däremot bestämmelser som övergripande reglerar förhållandet till annan tillämplig lagstiftning. Då det är centralt att kommande krav inte leder till dubbelreglering eller motstridig reglering behöver detta förtydligas t ex i Artikel 5.4 (a), se förslag nedan i rött.

Art 5.4 (a) “When preparing ecodesign requirements, the Commission shall:
 (a) take into account the following elements:
 (i) Union climate, environmental and energy efficiency priorities and other related Union priorities;
 (ii) relevant Union legislation, including the extent to which it addresses the relevant product aspects listed in paragraph 1, **to ensure harmonization and assure the avoidance of double or overregulation;**
 (iii) self-regulation measures, as provided for in Article 18;
 (iv) relevant national environmental legislation;
 (v) relevant European and international standards;”

Artikel 5.4 (b) Det är positivt att EU-Kommissionen i Artikel 5.4 b skriver att en konsekvensbeskrivning ska genomföras vid framtagandet av Ecodesignkrav. Jämfört med motsvarande skrivning i det nuvarande Ecodesigndirektivet saknas däremot delar av särskild betydelse i den nya artikeln, gällande bedömning av hur kraven påverkar miljön, konsumenter, tillverkare mm. Att detta ska beaktas listas senare i Artikel 5.5 men bör anges i artikeln som beskriver krav på konsekvensbedömning, se nedan (röd text inklippt från nuvarande Ecodesigndirektivets art 15.4.b). Ett alternativ kan vara att i Artikel 5.4 b beskriva att i konsekvensanalysen ska kriterierna i Artikel 5.5 analyseras, i Artikel 5.5 framgår inte hur kriterierna ska utvärderas. En utestående fråga även vem som ska granska konsekvensutredningarna som tas fram.

Art 5.4 b) “carry out an impact assessment, **which shall consider the impact on the environment, consumers and manufacturers, including SMEs, in terms of competitiveness — including in relation to markets outside the Community — innovation, market access and costs and benefits,** based on best available evidence and analyses, and as appropriate on additional studies and research results produced under European funding programmes. In doing so, the Commission shall ensure that the depth of analysis of the product aspects listed in paragraph 1 is proportionate to their significance. The establishment of ecodesign requirements on the most significant aspects of a product among those listed in paragraph 1 shall not be unduly delayed by uncertainties regarding the possibility to establish ecodesign requirements to improve other aspects of that product;”

Artikel 5.4 c I paragrafen föreslås att ecodesignkrav kan sättas baserat på tekniska granskningskriterier i taxonomin. Detta anser Svenskt Näringsliv, av flera anledningar, inte är lämpligt och hänvisningen i Artikel 5.4 c behöver tas bort. Kriterierna i

taxonomin är framtagna med ett annat syfte. Ecodesignkraven enligt ESPR omfattar alla produkter som sätts ut på marknaden medan taxonomin definierar vad som ska vara betydligt ”bättre” än grundläggande lagkrav. Vidare omfattar lagförslaget ESPR produkter medan taxonomin omfattar ”aktiviteter”. Dessutom är kriterierna i taxonomin framtagna i en otransparent process med i många fall begränsat deltagande från näringslivet. Ett konkret exempel på att taxonomins kriterier inte bör användas vid sättandet av krav i ESPR är minimikraven i “Do No Significant Harm”-kriterierna för Pollution Prevention¹. Begränsningen av vilka ämnen som får användas är långtgående, svårtolkad och enligt vår uppfattning inte möjliga att efterleva i praktiken.

Till följd av ovanstående ser Svenskt Näringsliv det som olämpligt att nyttja taxonomins granskningskriterier som underlag för Ecodesignkrav. Däremot är det motvända rimligt, dvs. att tekniska granskningskriterier i taxonomin beaktar kraven i ESPR. Svenskt Näringsliv föreslår att Artikel 5.4c ändras enligt, se rött:

Art 5.4(c) “take into consideration relevant technical information used as a basis for or derived from Union legislation or instruments, including Regulation (EC) No 66/2010, Directive 2010/75/EU, ~~technical screening criteria adopted pursuant to Regulation (EU) 2020/852~~ and green public procurement criteria;

Artikel 5.5 Det är bra att EU-Kommissionen i Artikel 5.5 d anger att kraven inte ska ge någon oproportionerlig påverkan på konkurrenskraften och att SME särskilt lyfts fram. Svenskt Näringsliv ser däremot att detta bör gälla generellt, dvs. även större företag, och föreslår därför följande ändring av artikeln, se rött:

Art 5.5 (d) “there shall be no disproportionate negative impact on the competitiveness of any economic actors, ~~at least of SMEs;~~”

Det framgår inte hur kriterierna i Artikel 5.5 ska utvärderas. Det bör göras en hänvisning till konsekvensanalysen i Artikel 5.4b alternativt beskrivas i Artikel 5.5 hur dessa ska verifieras.

Artikel 6 – Performance requirements

EU-Kommissionen anger i skäl 22 och Artikel 6.3 att kraven inte ska begränsa förekomsten av ämnen med avseende på kemisk säkerhet utan att detta även fortsatt ska hanteras i kemikalielagstiftningen. Formuleringarna i förordningen om gränsdragningen med Reach behöver däremot förtydligas. Svenskt Näringsliv anser att *konkreta bestämmelser* som rättsligt reglerar detta i lagförslaget behöver införas i

¹ Appendix C of the Annex of the Commission Delegated Regulation supplementing Regulation (EU) 2020/852

förordningen. Det är viktigt att det finns en tydlig gränsdragning mellan kemikalielagstiftningen och ESPR och att dubbel och överreglering undviks.

Artikel 7 – Information requirements

EU-Kommissionen föreslår i lagförslaget att delning ska ske av information om Substances of Concern (SoC). Definitionen av SoC som återfinns i [Artikel 2](#), punkt 28, innefattar över 4000 ämnen exkluderat de ämnen som kan komma att definieras som SoC som hämmar återvinning. I skäl 25 anges att "*Such a framework should aim to progressively cover all substances of concern in all products listed in working plans setting out the product groups the Commission intends to tackle*". Detta är en enormt hög ambition och Svenskt Näringsliv ser inte nyttan med en sådan bred ansats. Det är viktigt att informationskrav om SoC införs på ett systematiskt sätt baserat på relevant och efterfrågad information.

Artikel 7.5. I artikeln anges den information som ska delas i produktpasset avseende SoC. Beroende på vad SoC omfattar, för en produktgrupp, kan denna rapportering bli mycket omfattande. Den information om SoC som ska rapporteras i produktpasset måste sättas produktspecifikt baserat på relevans, nytta och efterfrågan av informationen av aktörer i värdekedjan. Svenskt Näringsliv föreslår med anledning av detta tillägg i [Artikel 7.5 \(tillägg 1\)](#), se rött. Det är positivt att EU-Kommissionen anger att undantag kan göras för SoC, bl.a. för att skydda företagshemlig information.

Det är i lagförslaget otydligt hur SoC, inklusive den del av SoC som hämmar återvinning, ska definieras i kommande produktspecifika delegerade akter. Lagförslaget behöver kompletteras med en hänvisning till framtagande av horisontella kriterier för hur urvalet ska gå till för att få en förutsägbarhet och tydlig systematik. Det är bland annat viktigt att beakta den kontinuerliga teknikutvecklingen inom återvinningssektorn för att minska risken för att i onödan begränsa materialåtervinningen. Svenskt Näringsliv har tagit fram en position som vidare utvecklar detta närmare för de ämnen som hämmar återvinning, se [Position – Substances of Concern som hämmar återvinning](#). Svenskt Näringsliv föreslår ett tillägg i [Artikel 7.5 \(tillägg 2\)](#) för att tydliggöra detta, se rött.

I EU-Kommissionens konsekvensanalys (s.543–546) beskrivs problematiken med bristande efterlevnad och svårigheten att uppfylla nuvarande krav enligt Reach artikel 33 och SCIP-databasen. Där föreslås att informationskrav för ämnen enligt ESPR ska introduceras stegvis, där ämnen som behöver redovisas enligt Reach artikel 33 är först ut att introduceras i produktpasset för berörda produkter. ESPR skulle på så sätt lyfta efterlevnaden hos produkter enligt nuvarande krav. Enligt EU-Kommissionens konsekvensanalys är det lämpligt att först säkerställa att det digitala produktpasset fungerar effektivt innan man kompletterar med informationskrav för ytterligare ämnen när så är relevant. Detta är ett resonemang som Svenskt Näringsliv

stödjer. Det bör därför göras tydligare i förordningens artiklar att informationskravet för SoC ska införas stegvis. Svenskt Näringsliv föreslår ett tillägg i Artikel 7.5 (tillägg 3) för att hantera detta, se rött.

Art 7.5: “The information requirements referred to in paragraph 1 shall enable the tracking of all substances of concern throughout the life cycle of products, unless such tracking is already enabled by another delegated act adopted pursuant to Article 4 covering the products concerned, and shall, **for relevant substances of concern**, include at least the following:

- (a) the name of the substances of concern present in the product;
- (b) the location of the substances of concern within the product;
- (c) the concentration, maximum concentration or concentration range of the substances of concern, at the level of the product, its main components, or spare parts;
- (d) relevant instructions for the safe use of the product;
- (e) information relevant for disassembly.

Where the Commission sets out information requirements in a delegated act adopted pursuant to Article 4, it shall:

- (a) establish which substances fall under the definition in Article 2(28), point (c), for the purposes of the product groups covered; **this evaluation should be based on horizontal criteria developed in dialogue with stakeholders.**
- (b) lay down deadlines for the entry into application of the information requirements, **in a step by step process**, referred to in the first subparagraph, with possible differentiation between substances; and
- (c) provide exemptions for substances of concern or information elements from the information requirements referred to in the first subparagraph.”

Kapitel 3 – Digital product passport

Artikel 8 – product passport

Informationsdelning är en viktig del i den cirkulära ekonomin och för att få de cirkulära affärsmodellerna att fungera. Svenskt Näringsliv välkomnar införandet av ett digitalt produktpass (DPP) som ett verktyg för att främja den cirkulära ekonomin. Den grundläggande strukturen i den föreslagna lagstiftningen välkomnas av Svenskt Näringsliv. Genom att produktpasset föreslås utgå ifrån konkurrensneutrala standarder, data som är generisk, bygga på redan existerande lösningar, samt vara decentraliserad ligger de övergripande ramarna i lagstiftningsförslaget i linje med Svenskt Näringslivs positionspapper från hösten 2021 (Svenskt Näringslivs utvecklade position om produktpass).

Att dela information innebär för företag både legala, tekniska, kontraktuella och kommersiella, ofta komplicerade, överväganden som kan innebära att viss information inte kan delas. Det är av stor vikt att den information som ska ingå i produktpassen är väl avvägd, motiverad och relevant för de effektmål som ska uppnås. Information måste vara grundad på information som är av karaktären ”need to know” snarare än ”nice to know”. För att säkerställa att produktpasset begränsas till att omfatta endast relevant och nödvändig information som företagen kan dela är det viktigt att näringslivets intressen fullt ut omhändertas i kommande produktlagstiftning, bl.a. genom en bred representation från näringslivet i Ecodesignforum.

Produktlagstiftningen ska i relevanta delar anpassas till den nyligen publicerade dataakten (Data Act, förslag från EU-Kommissionen den 23 februari 2022) (skäl 87 i dataakten, se även skäl 11). Kapitel III i dataakten innehåller allmänna bestämmelser om hur data ska göras tillgängliga om en datainnehavare (micro och små företag undantagna) anses skyldig att tillgängliggöra data. Alla villkor måste vara rättvisa och icke-diskriminerande, och företag kan få ersättning för datadelning. Datadelningskraven i produktpasset är mer långtgående än i dataakten eftersom det sannolikt inte kommer att medges ersättning och eftersom även micro- och småföretagare kommer att omfattas av kraven. I detta avseende är det ännu viktigare att endast uppgifter som är nödvändiga behöver rapporteras och att det i den produktspecifika lagstiftningen säkerställs tillräckliga skyddsåtgärder för att företag ska känna sig trygga att dela uppgifterna.

Lagförslaget är i sin nuvarande utformning inte förenligt med behovet av att skydda kunskapsbaserade tillgångar, avseende information som enligt förslaget kan komma att delas i produktpasset. Sådant skydd är avgörande för europeiska företags konkurrenskraft vilket också är visat i EU-Kommissionens handlingsplan för immaterialrätt, som är en del av Industristrategin. De kunskapsbaserade tillgångarna är avgörande för konkurrenskraften i kunskapsekonomin. European Union Intellectual Property Office och European Patent Organization har publicerat flera rapporter om betydelsen av registrerade immaterialrättigheter som patent och varumärken. Innan EU-direktivet om företagshemligheter (direktiv 2016/943) fastställdes gjorde Baker McKinsey en undersökning² om betydelsen av affärshemligheter där 48 % av de tillfrågade svarade att de är viktigare än både patent och varumärken.

För att något ska kunna vara en affärshemlighet, måste den även fortsatt kunna hållas hemlig. Vad som utgör en företagshemlighet är ett strategiskt val som företaget gör, och kan vara olika typer av information för olika företag. Om DPP tvingar företagen att dela med sig av den typen av information kan de inte säga att den hålls hemlig i enlighet med artikel 2 i direktivet om företagshemligheter. Det är svårt att se hur

² <https://www.bakermckenzie.com/-/media/files/insight/publications/2017/trade-secrets>

detta ska kunna hanteras i produktpasset, framförallt när det gäller delning av information mellan olika ekonomiska aktörer. Detta gäller även om olika accessrättigheter implementeras. Företagshemlig information kan då hamna hos konkurrenter i främmande länder. En konsekvens för att skydda informationen skulle kunna bli att företagen går över till patentering, i de fall där det är möjligt, vilket kan leda till att monopol skapas.

Artikel 8.3. Det framgår inte av lagförslaget hur olika accessrättigheter ska hanteras praktiskt och hur företagshemlig information, om den ens ska delas, ska kunna delas på ett säkert sätt. För att stärka skrivningarna om skydd av företagshemligheter, framförallt i B2B-ledet, föreslår Svenskt Näringsliv följande tillägg i lagförslaget, se rött nedan i Artikel 8.3. Delningen av denna typ av information måste baseras på att den aktör i värdekedjan, som behöver information om en produkt för t.ex. återverkning, begär ut den och att informationen tillgängliggörs på ett säkert sätt, liknande vid källkodsdeponering.

Art 8.3. “The requirements referred to in paragraph 2 shall:

(a) ensure that actors along the value chain, in particular consumers, economic operators and competent national authorities, can access product information relevant to them; *In order to protect confidential business information, actors in the value chain should make a specific information request to the manufacturer and the information need to be shared in a secure way, similar to source code deposition.*

(b) facilitate the verification of product compliance by competent national authorities; and
(c) improve traceability of products along the value chain.”

Artikel 10 – Technical design and operation of the product passport

Skyddet av företagshemlig information behöver tydliggöras på flera ställen i lagförslaget. För att öka skyddet för företagshemlig information behöver Artikel 10.10.f kompletteras enligt nedan, se rött:

Art 10.10 f) “the rights to access and to introduce, modify or update information in product passport shall be restricted based on the access rights specified in delegated acts adopted pursuant to Article 4, *with specific consideration of information that constitutes trade secrets;*”

Kapitel 5 – Prioritisation, planning and consultation

Artikel 16 – Prioritisation and planning

Svenskt Näringsliv ser att kapitel 5 behöver kompletteras på flera sätt för att öka tydligheten gällande urval av produkter och processen för framtagande av de kommande produktspecifika lagstiftningarna. Det är positivt att EU-Kommissionen anger kriterier för hur produktgrupper ska prioriteras inom ramen för lagstiftningen men hur urvalet ska gå till behöver förtydligas ytterligare.

Svenskt Näringsliv anser att ytterligare en parameter bör nämnas i inledningen av Artikel 16.1, se rött.

Art 16. *“When prioritising products to be covered by ecodesign requirements in accordance with this Regulation, the Commission shall take into account their potential contribution to achieving Union climate, environmental and energy efficiency objectives, their contribution in fostering EU resilience as well as the following criteria”:*

Artikel 16.1 c. Det är inte tillräckligt tydligt i lagförslaget hur produkter ska väljas ut med avseende på den förbättring av miljöprestanda som kan uppnås med Ecodesignkrav. Det är viktigt att urvalet av de produkter som ska omfattas av produktspecifik lagstiftning under ESPR görs ur ett livscykelperspektiv Detta för att säkerställa att produktgrupper som ska omfattas av ecodesignkrav väljs ut på rätt grund. Artikel 16.1 c behöver kompletteras med avseende på detta, se rött.

Art 16.1 (c) *“the distribution of the environmental impacts, energy use and waste generation across the value chain by using a LCA-based approach, and also in particular whether they take place within the Union.”*

Svenskt Näringsliv ser också behov av tydliggörande av Artikel 17, se ovan gällande Artikel 4.

Artikel 19 – Micro, small and medium-sized enterprises

Det är positivt att EU-Kommissionen anger ett antal sätt för SME att få stöd vid införandet av lagkraven. Lagstiftningen kommer sannolikt, i många fall, att vara utmanande att hantera för SME- och microföretag. Det är centralt att prestandakrav och krav på rapportering till produktpass hamnar på en rimlig och hanterbar nivå. Att samla in, administrera och tillgängliggöra stora informationsmängder är krävande och särskild hänsyn måste då tas till små- och medelstora företags begränsade resurser. SME-företag kan behöva särskild vägledning, kompetensutveckling och även tillgång till administrativa verktyg för att på ett effektivt sätt hantera och administrera information utan att deras konkurrenskraft påverkas negativt. Det är här

viktigt att tillräckligt med resurser tillsätts hos EU-Kommissionen och hos medlemsstaterna för att möjliggöra detta stöd.

Kapitel 6 – Artikel 20 - Destruction of unsold consumer products

Svenskt Näringsliv är generellt positivt till förslag om förbud mot att förstöra osålda konsumentvaror men ser behov av ytterligare tydliggörande av lagförslaget.

Artikel 20.1. I **artikel 20.1** anges att en ekonomisk aktör som destruerar osålda varor ska rapportera information om detta på en öppen tillgänglig webbplats eller på annat sätt göra informationen tillgänglig för allmänheten. Svenskt Näringsliv anser att skrivningarna är för generella och behöver förtydligas avseende: Avses dessa informationskrav gälla för *alla* produkter inom unionen fram till dess att produkt-specifika delegerade akter är framtagna för produkten? Vad gäller i ett längre perspektiv för de produkter som inte kommer att få en produktspecifik akt? Vilken typ av websida avser man att informationen ska läggas upp på? Detta behöver förtydligas i lagförslaget.

Artikel 20.3. Trots höga hållbarhetsambitioner inom näringslivet och att destruktion av varor ska undvikas i så stor utsträckning som möjligt kommer det finnas situationer då företag inte har något annat val än att destruera varor. Svensk Näringsliv ser det därför som positivt att EU-Kommissionen föreslår vissa undantag från förbudet att destruera osålda konsumentvaror. I kombination med detta är det viktigt att närliggande lagstiftning är anpassad för de olika undantagen, så att de kan åberopas (t.ex. EU:s avfallslagstiftning och nationella skatte- och momsregler). Det kan även uppstå ytterligare situationer där undantag behövs utöver det som föreslås i förordningen. Det kan t.ex. finnas produkter, som av olika anledning inte har en möjlig fortsatt användning, och där det idag saknas återvinningsteknik. Undantag kan också behövas för produkter som är defekta när de levereras till företaget.

Artikel 20.5

Svenskt Näringsliv anser att det behöver tydliggöras i lagförslaget vad som åsyftas med de webbsidor som EU-Kommissionen anger ska användas för att delge information, transparent och lättillgängligt, om destruerade produkter i enlighet med angivna undantag. Är det en central websida, ska dessa tas fram av medlemsstaterna eller ska företagens egna webbsidor användas? Detta behöver förtydligas.

Artikel 20.6. Det är positivt att EU-Kommissionen i artikel 20.6 föreslår att SME företag ska undantas från kraven i **Artikel 20**. Däremot är det oklart vad som menas med *substantial contribution* i punkt a) vilket behöver förtydligas.

Kapitel 7 – Obligations of economic operators

Regelverket har sitt primära fokus på den ursprungliga tillverkaren eller den som först sätter ut en produkt på den inre marknaden samt på nytillverkning av produkter. Det är i många delar otydligt vilket ansvar som åligger andra aktörer längs värdekedjan och även hur redan befintliga produkter på marknaden berörs av regelverket och hur dessa ska omfattas och hanteras med avseende på kommande prestanda- och informationskrav. Detta behöver förtydligas.

Svenskt Näringsliv konstaterar att aktörer på marknaden som tillgängliggör produkter har olika ansvar för att efterleva kraven i ESPR, detta gäller särskilt för digitala marknadsplatser, utifrån hur förslaget till förordning och i kombination med hur DSA-förslaget fallit ut.

Artikel 23 – Obligations of importers

Det är grundläggande att kraven i förordningen också måste tillämpas på importörer och importerade produkter och det är positivt att detta tydliggörs i art 23. Det bör framgå av artikeln att oproportionerliga bördor/snedvridningar för importörer/deklaranter, i förhållande till inhemska EU-producenter, ska undvikas.

Artikel 28 – Cases in which obligations of manufacturers apply to importers and distributors

Det är positivt att det i *Artikel 28* anges att importörer och distributörer ska definieras som tillverkare och omfattas av kraven som gäller tillverkare - om de sätter en produkt på marknaden och om de modifierar en produkt som redan är satt på marknaden på sätt som påverkar överensstämmelsen avseende kraven i produkt-specifik lagstiftning. Svenskt Näringsliv anser däremot att det är oklart vilka ekonomiska aktörer som ingår i definitionen 'distributör', dvs. om även den som renoverar, reparerar, uppgraderar eller återtillverkar en produkt därmed omfattas av kraven för tillverkare. Detta behöver förtydligas i lagförslaget genom ändring av definitionen av 'distributör' i Art 2 Definitioner, se förslag ovan i dokumentet.

Artikel 29 – Obligations of on-line marketplaces and on-line search engines

I Artikel 29.2 hänvisar EU-Kommissionen till den ännu inte antagna rättsakten om digitala tjänster (Eng: Digital Services Act, "DSA"). Medan artikel 22 i DSA t. ex. använder termen "traders" används i ESPR i artikel 29 (och 25) "dealers". Olika termer skapar rättsosäkerhet och lagförslaget måste vara förenligt med den slutligt antagna DSAn.

Kapitel 8 - Conformity of products

I den utvidgade ecodesignregleringen bör principerna för *bedömning av överensstämmelse* i Ecodesigndirektivet kvarstå, dvs. att minimikrav fastställs i lagtexten för att sedan kombineras med harmoniserade standarder där mätmetoderna fastställs. Denna metod har fungerat bra för de produkter som för närvarande omfattas av direktivet.

Det är centralt att metoderna för bedömning av överensstämmelse tas fram på rätt sätt i en transparent process och att hänvisning sker till harmoniserade eller internationella standarder. Standardiseringen i form av teknisk standardisering och fastställande av internationella standarder har en strategisk betydelse för den europeiska industrins globala konkurrenskraft och möjliggör anpassning till den tekniska utvecklingen globalt. Det är därför avgörande att standardiseringen fortsatt får en viktig roll kopplat till utvärdering och kontroll av uppsatta krav.

Artikel 32 – Test, measurement and calculation methods

I Artikel 32.2 föreslås framtagande av on-line tools för beräkning av produkters prestanda kopplat till kraven. Det är viktigt att dessa on-line tools tas fram i en transparent process med delaktighet av en bred representation av näringslivet för att få en rättvisande och robust metod för verifiering. Tyvärr finns mindre bra erfarenheter från det nuvarande Ecodesigndirektivet när det gäller framtagande av denna typ av verktyg, eftersom det skett i en allt för snäv krets. Dessa on-lineverktyg bör även tas fram med beaktande av befintliga eller kommande harmoniserade eller internationella standarder. Svenskt Näringsliv föreslår nedanstående komplettering av Artikel 32.2, se rött.

Art 32.2 “Where necessary to ensure compliance with ecodesign requirements set out in delegated acts adopted pursuant to Article 4, third subparagraph, point (e), the Commission may require the use of online tools for the calculation of the performance of products in relation to the relevant product parameter referred to in Annex I reflecting the applicable calculation requirements. *The methods should be based on harmoniserade eller internationella standarder.*

Where setting such requirements for the use of online tools, the Commission shall take into account the following criteria:

- (a) the need to ensure the harmonised application of calculation requirements;
- (b) the need to minimise administrative burden imposed on economic operators complying

Artikel 35 – Common specifications

EU-Kommissionen föreslår i Artikel 35 att *common specifications* ska få tas fram av EU-Kommissionen som en fall-backlösning när harmoniserade standarder saknas. Svenskt Näringsliv anser att EU-Kommissionen generellt bör avstå från att utfärda

egna tekniska specifikationer i genomförandeakter. Detta tillvägagångssätt får endast användas i undantagsfall, då det frångår arbetssättet i den *Nya metoden* och riskerar att begränsa teknikutveckling och innovation. Framtagandet måste också då följa strikta kriterier som fastställs i nära dialog med intressenterna, i första hand standardiseringsorganisationerna och berörda branscher.

Istället för att EU-Kommissionen tar fram tekniska specifikationer bör gemensamma ansträngningar vidtas för att få bort flaskhalsarna i processen för att ta fram harmoniserade standarder för att få till en mer effektiv process. Svenskt Näringsliv föreslår att EU-Kommissionen inleder en dialog med standardiseringsorganisationerna och näringslivet för att kartlägga och undanröja flaskhalsar i systemet. Användningen av marknadsbaserade standarder för att verifiera överensstämmelse med krav är central för att Europa ska kunna vara ledande när det gäller att fastställa globala standarder och för att standarderna ska följa den senaste tekniska utvecklingen. Svenskt Näringsliv anser att punkt a) i Artikel 35 ska strykas, se rött, då förseningar i processen eller att standardiseringsorganisationerna säger nej är inte fog för att ta fram tekniska specifikationer. Denna punkt bör istället ersättas med en ny punkt, se rött, som anger att tekniska specifikationer endast ska tas fram när det råder enighet med standardiseringsorganisationerna om att det är lämpligt.

I Artikel 35.1 bör det också införas en skrivning om att eventuellt framtagna tekniska specifikationer ska dras tillbaka när en ny standard finns på plats.

Art 35.1 *“The Commission may adopt implementing acts laying down common specifications for ecodesign requirements, the essential requirements for product passports referred to in Article 10 or for test, measurement or calculation methods referred to in Article 32, in the following situations:*

- ~~(a) it has requested one or more European standardisation organisations to draft a harmonised standard in relation to an ecodesign requirement or method that is not covered by a harmonised standard or part thereof, the references of which have been published in the Official Journal of the European Union, and there are either undue delays in the standardisation procedure or the request has not been accepted by any of the European standardisation organisations;~~
- (b) where there is agreement with the standard organisations that it is appropriate*
- (c) the Commission has decided in accordance with the procedure referred to in Article 11(5) of Regulation (EU) No 1025/2012 to maintain with restriction or to withdraw the references to the harmonised standards or parts thereof by which an ecodesign requirements or method is covered.”*

Kapitel 9 – Notification of conformity assessment bodies

I detta kapitel anges förutsättningarna för det fall som krav på tredjepartsverifiering ställs i en delegerad akt. Svenskt Näringsliv vill här lyfta att krav på tredjepartsverifiering inte bör ställas generellt utan vid behov av särskilda skäl. Detta bör förtydligas i förordningen i Artikel 41.

Artikel 41. Det använda tillvägagångssättet i Ecodesigndirektivet om att *visa överensstämmelse* bör fortsatt nyttjas, dvs. ge företagen möjlighet att välja metod för att kontrollera de rättsliga kraven genom att följa metoderna i harmoniserade standarder och/eller genom kontroll från tredje part. Därför bör tillägg göras i Artikel 41 för att tydliggöra att detta enbart ska göras om det har bedömts nödvändigt i den delegerade akten.

Art 41. “Member States shall notify the Commission and the other Member States of bodies authorised to carry out the third-party conformity assessment tasks *when* provided for under the delegated acts adopted pursuant to Article 4.”

Kapitel 10 - Incentives

Artikel 58. Svenskt Näringsliv är positiva till förslaget om att obligatoriska GPP-krav kan sättas i delegerade akter där det är relevant. Obligatoriska krav bidra till den cirkulära omställningen genom att det blir lättare för företag att utveckla och kommersialisera cirkulära lösningar då grundkraven i upphandlingar är lika och kända. I dagsläget är det ofta problematiska med att olika krav sätts i olika länder, regioner och kommuner – en större enhetlighet är därför positiv förutsatt att kriterierna sätts på ett sådant sätt som också möjliggör nya innovativa lösningar.

Kapitel 11 – Market surveillance

Svenskt Näringsliv är positiva till att EU-Kommissionen föreslår en förstärkning av marknadskontrollen kopplat till kommande ecodesignkrav (prestanda- och informationskrav). En väl fungerande och effektiv marknadskontroll är avgörande för att tillse lika spelregler på marknaden och säkerställa det europeiska näringslivets konkurrenskraft.

Svenskt Näringsliv stödjer EU-Kommissionens förslag om förstärkt marknadskontroll och åtgärder för ökad samordning av marknadskontrollen inom unionen,

genom gemensamma projekt, förbättrad digital hantering, utbildningar och vägledningar för marknadskontrollmyndigheter.

Det är positivt att EU-Kommissionen föreslår att MS ska ta fram handlingsplaner för marknadskontrollen, och att dessa sedan ska delas med EU-Kommissionen och andra MS. Det är också bra att EU-Kommissionen kan ta fram krav på vad (produkter och krav) MS åtminstone måste kontrollera. För att marknadskontrollen ska fungera väl är det centralt att medlemsstaterna tillsätter tillräckliga resurser för detta.

För att marknadskontrollen ska fungera väl och uppfylls sitt syfte är det viktigt att marknadskontrollmyndigheterna har tillräcklig och rätt kompetens om de material och produkter som ska kontrolleras. Marknadskontrollen i Sverige för det befintliga Ecodesigndirektivet har fungerat väl med en väl insatt myndighet i form av Energi-myndigheten. När i princip alla produkter kommer att omfattas av ecodesignkrav behöver det säkerställas att den eller de myndigheter som får ansvaret har tillräcklig kompetens för att kunna verifiera att kraven uppfylls. Svenskt Näringsliv uppmanar regeringen att noga avväga hur marknadskontrollmyndigheter för kontroller kopplat till detta regelverk ska utses i Sverige för att säkerställa detta.

Det är centralt att behöriga myndigheter kontrollerar importerade varor för att säkerställa efterlevnad av kraven och därmed upprätthålla konkurrensneutralitet jämte EU-producerade varor.

Stockholm 2022-06-03

Jenny Svärd
Ansvarig Miljöpolicy